

«Βία Είναι...»

Παράσταση θέατρο ντοκουμέντο από την Θεατρική Ομάδα του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ταυτότητα

Σύλληψη- Δραματουργία- Σκηνοθεσία: Μαίρη Μαραγκουδάκη

Βοηθοί σκηνοθέτη: Χαράλαμπος Ιωαννόπουλος, Λεωνίδας Κολλάρος, Στέλμος Σημαντηράκης

Παίζουν (με αλφαβητική σειρά) : Θανάσης Γιάπρος, Γαβρίλος Καζάνας, Νίκη Κατωπόδη, Κάτια Κιτσανέλη, Λεωνίδας Κολλάρος, Σοφία Κορομπόκη, Πέτρος μπαλός, Στάθης Μπάστας, Αγγελική Μπουλιέρη, Ορέστης Παναγιωτακόπουλος, Βασιλική Παπαϊωάννου, Γιώργος Παπασπύρου, Ναταλία Ρούση, Στέλμος Σημαντηράκης, Εύαν Σκαρπαλέζος, Τόνυ Στρατής

Σχεδιασμός φωτισμών- Φωτογραφίες: Χαράλαμπος Ιωαννόπουλος

Στην παράσταση ακούγονται τα:

1. "Μογα" Godspeed You Black Emperor
2. «Το όνομά μου είναι το δικό σου» του Σπύρου Γραμμένου, μια ευγενική παραχώρηση του δημιουργού στον θίασο
3. «Νανούρισμα» Από τον Ματωμένο Γάμο του Φ. Γκ. Λόρκα μτφ. Νίκος Γκάτσος, μουσική: Μάνος Χατζιδάκης (ζωντανά)
4. «Αλησμονώ και Χαίρομαι» Πολυφωνικό της Ηπειρού (ζωντανά)
5. «Μικρόκοσμος» Ναζίμ Χικμέτ, μτφ Γιάννης Ρίτσος, μουσική Θάνος Μικρούτσικος (ζωντανά)

Τα κείμενα είναι της ομάδας και:

1. Απόσπασμα από το έργο «Η λέξη πρόοδος στο στόμα της μητέρας μου ηχούσε πολύ φάλτσα» Ματέι Βίσιεκ
2. «Ο Πόλεμος» Μανώλης Αναγνωστάκης
3. Απόσπασμα από «Σχήματα της απουσίας» Γιάννης Ρίτσος
4. Σώπα, μη μιλάς, Αζίζ Νεσίν
5. «Στους μεταγενέστερους» Μπέρτολ Μπέχτ
6. «Θα 'ρθει καιρός» Κατερίνα Γώγου

7. «Μικρόκοσμος» Ναζίμ Χικμέτ

Το θέατρο ντοκουμέντο (documentary theatre) είναι ένα ιδιαίτερο είδος στο οποίο δύσκολα μπορεί να δώσει κάποιος/α έναν συγκεκριμένο ορισμό. Ο όρος αποδίδεται στον Erwin Friedrich Maximilian Piscator Γερμανό σκηνοθέτη, γύρω στο 1925. Σαν είδος το θέατρο ντοκουμέντο χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι το κείμενο αποτελείται εξολοκλήρου ή τμηματικά από ντοκουμέντα. Αντλεί υλικό από εφημερίδες, συνεντεύξεις, δημοσιογραφικά άρθρα κλπ. Μπορούμε επίσης να πούμε ότι σχετίζεται άμεσα με έργα της αρχαίας ελληνικής δραματουργίας που στηρίζονται σε γεγονότα, π.χ. Οι Πέρσες του Αισχύλου. Το 1930 εμφανίζεται στις ΗΠΑ η «ζωντανή εφημερίδα» ένα είδος παράστασης κατά την οποία οι ηθοποιοί παρουσίαζαν μια σειρά από ρεαλιστικές σκηνές με ζητήματα πολιτικά/κοινωνικά που αντλούσαν από την επικαιρότητα. Στην δεκαετία το 1960 το θέατρο ντοκουμέντο εδραιώνεται στην Γερμανία, από την διανόηση της εποχής και διαδίδεται ραγδαία μέσα στις πανεπιστημιακές κοινότητες, οι οποίες αποτέλεσαν τα μεγάλα κινήματα της εποχής (Μάης '68-Γαλλία, πανεπιστήμιο Μπέρκλεϋ-Αμερική, Φρανκφούρτη, Βερολίνο-Γερμανία)